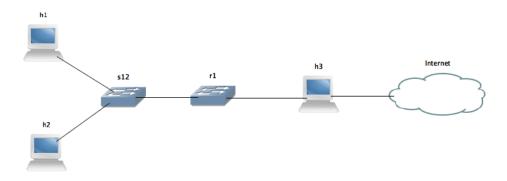
آزمایشگاه شبکه

آزمایش ۴: اتصال محیط مجازی به دنیای واقعی با استفاده از NAT

هدف این آزمایش، برقراری ارتباط شبکه مجازی ایزولهای است که در آزمایش ۳ راهاندازی کردیم با شبکه اینترنت واقعی.

الف) مقدمه

با شبکهای که در شکل ۱ نشان داده شده است، کار میکنیم. ماشینهای h1 و h2 نقش دو workstation را بازی میکنند، r1 روتر ما خواهد بود و h3 نیز روتر مرزی است که قرار است اتصال ما را به دنیای خارج برقرار نماید.

شکل ۱- پیکربندی شبکه دارای ارتباط با دنیای واقعی

سوال ۱– فرض کنید تنها یک ارتباط واقعی با دنیای بیرون داریم (یعنی: تنها یک آدرس ${
m IP}$ معتبر در اختیار داریم). می خواهیم برای دو کلاینت ${
m h1}$ و ${
m h2}$ دسترسی اینترنت فراهم کنیم. از چه راهکاری برای حل این مسأله باید بهرهبرداری کرد؟ توضیح دهید که این راهکار چگونه مشکل را برطرف خواهد نمود.

- دو گام اساسی برای اتصال محیط مجازی به محیط واقعی اینترنت وجود دارد:
- ۱) نیازمند یک آدرس IP واقعی روی اینترفیس h3-eth1 از ماشین h3 هستیم.
- ۲) باید ترافیک وارده از سوی h1 و h2 را جعل هویت یا اصطلاحاً masquerade نماییم.

ب) قرض گرفتن اتصال مبتنی بر آدرس IP واقعی

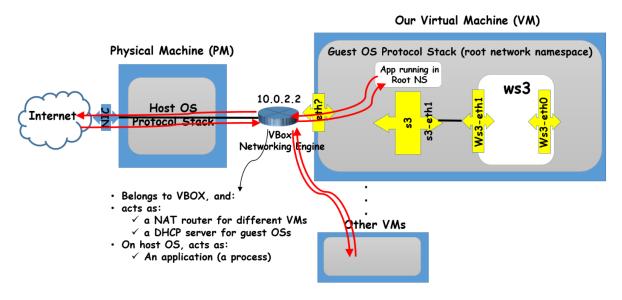
همانطور که قبلاً گفتیم، برای اتصال به اینترنت، نیازمند یک آدرس IP معتبر هستیم. در این بخش، فرض میکنیم کامپیوتری که در حال حاضر روی آن کار میکنید (یعنی: ماشین میزبانِ VM)، دارای اتصال به اینترنت میباشد. برای اینکه بتوانیم اتصال IP کامپیوتر خود را برای h3 قرض بگیریم، دو گام زیر باید طی شوند:

- ۱) ایجاد یک پُل (bridge) مابین ارتباطی که با ماشین میزبان داریم و اینترفیس h3 از دار
 - ۲) یافتن و تنظیم یک آدرس IP مناسب برای h3-eth1.

ب-١) ایجاد پل بین اینترفیس مجازی eth1 و اتصال به بیرون

شکل ۲ به صورت شماتیک، وضعیت ارتباط مابین دو دنیای واقعی و مجازی را قبل از فرآیند پُلسازی (bridging) نشان میدهد.

Vbox NAT Mode

شکل ۲- اتصال بین دنیای مجازی و اینترنت

- ullet به منظور پلسازی، ابتدا باید تعیین کنیم که $ext{VM}$ ما از کدام اینترفیس برای دسترسی به اینترنت استفاده می کند.
- برنامه WireShark را روی VM اجرا کنید. روی تکتک اینترفیسها capture کنید و با پینگ کردن پس، این google.com تشخیص دهید که کدام اینترفیس برای دسترسی به اینترنت استفاده می شود. از این پس، این اینترفیس را با eth? نشان می دهیم.

سوال ۲- آدرس IP مورد استفاده برای دسترسی به اینترنت چیست؟

- حال که میدانیم کدام اینترفیس توسط VM استفاده میشود، گام بعدی، ایجاد یک پل بین ?eth و 43-eth است.
 - در Mininet، ما با استفاده از برنامه OpenVSwitch) OVS) می توانیم پل تولید کنیم.
- اسکریپت lab4.py را اجرا نمایید. این اسکریپت همان توپولوژی شکل ۱ را ایجاد می کند (همراه با بیشتر پیکربندیهای لازم و ضمناً یک OVS اضافی به نام S3 هم برای انجام عملیات پل تولید می نماید).
- از خط دستور Mininet، با استفاده از دستور ovs-vsctl و ovs-vsctl، اینترفیس eth? را به پل s3 اضافه در خط دستور S3 اسیستم (IP stack)، به پل متصل شود. کنید. این کار باعث می شود تا eth? به جای اتصال سابقش به پشتهٔ IP سیستم (IP stack)، به پل متصل شود.

- با اجرای دستور ovs-vsctl show در فضای نام ریشه، می توان چک کرد که آیا ?eth به عنوان یک پورت به \$3 اضافه شده است یا خیر.
- ?eth دیگر از جنس اینترفیسِ یک host نیست؛ بلکه عملا پورتی از سوییچ 33 است و ما به طور مستقیم از طریق ?eth به اینترنت متصل نمیشویم. ضمناً، ما به پورت یک سوییچ IP نمیدهیم. بنابراین، با استفاده از دستور ?ip addr flush dev eth آدرس IP این اینترفیس (پورت) را حذف کنید.
- به پنجره ترمینالِ h3 رفته و دستور مقابل را اجرا نمایید: dhclient h3-eth1. این دستور یک آدرس IP قابل استفاده برای اینترفیس eth1 از h3 ایجاد می کند و اجازه می دهد که از طریق پلی که ایجاد کردیم، به اینترنت دسترسی داشته باشد.
 - پیکربندی ایجاد شده را با پینگ کردن گوگل از داخل h3 تست نمایید.

ب-۲) پیکربندی NAT

در این بخش، قصد داریم ارتباط h1 و h2 با اینترنت را فراهم نماییم.

• ابتدا بررسی کنید که وقتی از h1 (بر اساس همان آدرسهای IP اولیه خودش) به سوی گوگل پینگ می کنید، چه اتفاقی می افتد؟ برای این منظور، با استفاده از WireShark روی اینترفیس فth از h1 و همچنین، روی اینترفیس th از h3 گوش دهید و از h1 نام دامنه گوگل را (یک مرتبه) پینگ نمایید.

سوال ۳- با تحلیل بستههای صادره از سوی h1 توضیح دهید که چرا نتوانستید با سِروِر گوگل ارتباط برقرار نمایید.

• حال، از h1، <u>آدرس IP</u> گوگل را (یک مرتبه) پینگ نمایید.

سوال ۴- در h3-eth1 چه مشاهده می شود؟ علت عدم موفقیت چیست؟

سوال ۵- دستور iptables -t nat مناسب برای ایجاد یک پیکربندی NAT مناسب در 13 را بیان کنید.

• پس از اجرای دستور مورد نظر در سوال ۵، مجدداً از h1، ارتباط اینترنتی خود را با پینگ کردن Google (بر اساس نام دامنه) آزمایش کنید. با مشاهده پیامهای DNS و ICMP مطمئن شوید که به طور موفقیت آمیزی توانسته اید روتر h3 را به عنوان یک NAT router پیکربندی نمایید.

** سوال 9 هنگام پینگ کردن از طرف h1، پیکربندی NAT در h3 در پاسخهای ICMP دریافتی را برای h1 می فرستد؟ (راهنمایی: فکر می کنید چه فیلدی در بستههای درخواست/پاسخ ICMP برای شناسایی سورس حقیقی بستهها مورد استفاده قرار می گیرد؟)